

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van WILHELM KARL ERWIN BORCHERS en 20 anderen moge de ondergeteekende het volgende aantekenen.

Vijf van de een en twintig voorgedragenen (artikel 1 onder 2°, 5°, 17°, 18° en 19°) zijn oud-Nederlanders, die ingevolge artikel 7, lid 1, sub 5°, van de wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij paragraaf 5 der wet van 29 November 1935 (*Staatsblad* n°. 685), hun Nederlanderschap hebben verloren door tien achtereenvolgende jaren woonplaats te hebben gehad buiten het Rijk en zijne koloniën of bezittingen. Zij hadden, door gebruik te maken van den daartoe bij evengenoemd artikel 7 aangewezen weg, verlies van het Nederlanderschap kunnen voorkomen. Ofschoon zij dit middel niet hebben aangewend, stellen zij blijkbaar op het bezit van de Nederlandsche nationaliteit prijs. Waar zij van goed gedrag en niet armlastig zijn, bestaat er alle aanleiding hen door middel van naturalisatie alsnog in de gelegenheid te stellen, hun door langdurige afwezigheid teloorgegane staat van Nederlander terug te krijgen.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 1°, afkomstig uit Hannover (Pruisen), is sinds 1921 in Nederland gevestigd en is voornemens te blijven. Als directeur van eene Nederlandsche handelonderneming in behangselpapier heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 3° genoemde is hier te lande geboren uit een vader van Deutsche en eene moeder van Nederlandsche herkomst. Hij heeft steeds in Nederland gewoond en is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw. Hij gevoelt zich Nederlander. Als mijnwerker voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 4°, afkomstig uit Aken (Pruisen), is sinds 1928 in Nederland woonachtig en is voornemens te blijven. Hij gevoelt zich ingeburgerd. Als tandarts heeft hij een bestaan.

De in artikel 1 onder 6° genoemde verzoeker, geboortig uit Goldbeck (Pruisen), is sinds 1920 in Nederlandsch-Indië gevestigd. Zijne dochter is aldaar geboren. Hij is werkzaam als inspecteur van politie der 2de klasse, tevens detachementscommandant bij de veldpolitie.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 7°, is van Poolsch-Galicische herkomst. Zij is sinds 1920 hier te lande gevestigd. Eenige van hare verwanten zijn Nederlanders. Zij gevoelt zich Nederlandsche. Zij drijft een laboratorium, hetwelk haar een bestaan oplevert.

De in artikel 1 onder 8° genoemde verzoekster, afkomstig uit Ludwigshafen (Beieren), is sinds 1912 hier te lande gevestigd. Zij gevoelt zich ingeburgerd. Als kantoorbediende voorziet zij in haar onderhoud.

De in artikel 1 onder 9° genoemde, Nederlander van geboorte, heeft het Nederlanderschap verloren door naturalisatie tot

Amerikaansch burger. Sinds 1913 is hij weder in Nederland woonachtig. Hij is gehuwd met eene hier te lande geboren vrouw en gevoelt zich Nederlander. Als chauffeur heeft hij eene broodwinning.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 10°, geboortig uit Schüren, gemeente Dortmund, kwam als kind van vijf jaren met zijne ouders voorgoed naar Nederland. Hij is gehuwd met eene vóór het huwelijk Nederlandsche vrouw en gevoelt zich Nederlander. Als mijnwerker voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 1 onder 11° genoemde verzoekster is geboortig uit Oberhausen (Pruisen). Zij is sinds 1919 in Nederland woonachtig en is er bij het onderwijs werkzaam.

De in artikel 1 onder 12° genoemde is van Hongaarsche herkomst. Vanaf zijn achtste jaar is hij in Nederland opgevoed. Sinds 1927 is hij in Nederlandsch-Indië gevestigd. Als werkzaam op eene rubberonderneming heeft hij een bestaan.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 13°, geboortig uit Strass, gemeente Herzogenrath, is sinds December 1922 in Nederland gevestigd. Zijne kinderen zijn aldaar geboren. Door langdurig verblijf hier te lande gevoelt hij zich Nederlander. Als kantoorbediende bij de Domaniale steenkolenmijn voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 1 onder 14° genoemde verzoekster is afkomstig uit Essen (Pruisen). Zij is sinds 1920 in Nederland woonachtig en, in het bezit van de hoofdakte, bij het onderwijs werkzaam.

De verzoekster, genoemd in artikel 1 onder 15°, van Belgische nationaliteit, is sinds 1925 duurzaam op Nederlandsch grondgebied gevestigd, na ook te voren vanaf 1914 tot 1919 hier gewoond te hebben. Zij is bij Nederlandsche pleegouders opgevoed. Als verpleegster voorziet zij in haar onderhoud.

De in artikel 1 onder 16° genoemde verzoekster is afkomstig uit Dusseldorp (Pruisen). Zij is sinds 1914 in Nederland woonachtig en is bij het onderwijs werkzaam.

De in artikel 2 genoemde is in Nederland geboren, waar hij steeds gewoond heeft. In het Nederlandsche leger heeft hij militairen dienst vervuld en heeft hij den graad van sergeant behaald. Hij gevoelt zich Nederlander. Als kantoorbediende voorziet hij in het onderhoud.

Het wil den ondergeteekende voorkomen, dat deze verzoeker met het oog op zijn richtige nakoming van de dienstverplichtingen voor naturalisatie tot verminderd bedrag in aanmerking mag worden gebracht.

De verzoeker, genoemd in artikel 1 onder 9°, heeft vóór het intreden der meerderjarigheid van zijn zoon Jan Willem het verzoek om naturalisatie ingediend.

Het is billijk voorgekomen voornoemden zoon alsnog door uitdrukkelijke wetsbepaling als medegenaturaliseerd te beschouwen.

De uit het eerste huwelijk van den in artikel 1 onder 1° genoemden verzoeker geboren dochter Hildegard Elise Auguste, genoemd in artikel 4, verblijft na de echtscheiding te Barnstorf (Pruisen) bij de moeder, aan wie de zorg voor haar persoon toekomt.

Mede in verband met het bepaalde bij § 25 in verband met § 19 der Deutsche nationaliteitswet is het raadzaam voorgekomen voornoemde dochter in voldoening aan het verzoek des vaders te onttrekken aan het bepaalde bij artikel 6 der wet van 12 December 1892 (*Staatsblad* n°. 268) op het Nederlanderschap en het ingezetenschap, laatstelijk gewijzigd bij paragraaf 5 der wet van 29 November 1935 (*Staatsblad* n°. 685).

Ten aanzien van alle genoemde verzoekers geldt, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij hunne nationaliteit door de voorgestelde naturalisatie zullen verliezen, niet eene dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,
VAN SCHAİK.

¹⁾ Zijn, met de overige bij deze Memorie van Toelichting overgelegde stukken, nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.